

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 7
U ZAGREBU
PRIMLJENO

18-05-2017

poštom ~~ne~~ neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba ..... R

Ref. 52 Pž-2919/2017-2

PRIMLJENO

24-05-2017

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Raoulu Dubravcu, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja bauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Škorpikova 11, OIB 09126225915, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, protiv protivnika osiguranja INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Poljička 5/V, OIB 28449669517, kojeg zastupa punomoćnik Dalibor Valinčić, odvjetnik u Zagrebu radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere, odlučujući o žalbi predlagatelja osiguranja na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-33/17 od 28. ožujka 2017., 15. svibnja 2017.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba predlagatelja osiguranja i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-33/17 od 28. ožujka 2017.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud odbio kao neosnovan prijedlog predlagatelja osiguranja radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 3.543.183,15 kn s pripadajućim kamatama na pojedine iznose određivanjem privremene mjere kojom se nalaže Financijskoj agenciji da protivniku osiguranja ili trećoj osobi uskrati isplatu novčanog iznosa za koji je određena privremena mjera, a koji je nalog proveden danom dostave rješenja banci te se uskraćen iznos deponira na poseban račun. Privremena mjera traje do okončanja parničnog postupka između stranaka te izjavljena žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Prema obrazloženju pobijane odluke stranke su se nalazile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o zakupu nekretnina prema kojem je predlagatelj zakupnik, a protivnik osiguranja zakupodavac. Ugovor je prestao i predmet zakupa je vraćen protivniku osiguranja. Sukladno ugovoru predlagatelj je položio zakupodavcu polog u iznosu od 7.649.833,87 kn koji služi za osiguranje zahtjeva iz ugovora uključujući naknadu štete i koji je polog protivnik osiguranja bio dužan nakon prestanka ugovora vratiti predlagatelju, a nakon podmirenja svih

potraživanja iz ugovora. U stečajnom postupku nad predlagateljem osiguranja djelomično je utvrđena tražbina protivnika osiguranja u iznosu od 4.106.650,73 kn i taj je iznos prebijen s navedenim potraživanjem s osnove pologa, a u preostalom iznosu je osporena tražbina te je protivnik osiguranja podnio tužbu radi utvrđenja osporene tražbine u kojem predmetu još nije okončana parnica. Predlagatelj je podnio protutužbu u parnici koju je protivnik osiguranja pokrenuo i zahtijeva povrat preostalog pologa u iznosu od 3.543.183,15 kn kojeg predlaže osigurati u ovom postupku. Kako u navedenoj parnici još nisu provedeni dokazi radi utvrđenja osnovanosti i visine protivnikovog potraživanja radi naknade štete, sud je našao da je predlagatelj dokazao osnovanost svoje tražbine, ali je sporno njegovo pravo na povrat uplaćenog pologa koje ovisi o uspjehu protivnika osiguranja da dokaže postojanje svoje tražbine s osnove nastale štete kao posljedice raskida ugovora. Predlagatelj, međutim, nije dokazao postojanje opasnosti da će protivnik osiguranja ostvarenje tražbine spriječiti ili znatno otežati time što će svoju imovinu otuđiti ili na drugi način njome raspolagati. Nekretnine koje su se nalazile u vlasništvu protivnika osiguranja ovaj je prije pokretanja postupka već prodao, a predlagatelj nije predložio dokaze radi utvrđenja činjenica da protivnik osiguranja nema druge imovine osim novca na računu pa nije učinio vjerojatnim postojanje opasnosti propisane odredbom čl. 344. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ 112/12, 25/13, 93/14, dalje: OZ). Protivnikov temeljni kapital je prema podacima sudskog registra povećan u rujnu 2016. za više od deset milijuna kuna, a povećanje je uslijedilo nakon prodaje nekretnina uz vlasništvo protivnika osiguranja. Činjenica da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba nije od utjecaja na mogućnost naplate potraživanja.

Žalbom pobija rješenje predlagatelj osiguranja zbog svih zakonom dozvoljenih razloga i predlaže pobijano rješenje preinačiti u smislu žalbenih navoda odnosno ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak. U žalbi prihvaća shvaćanje prvostupanjskog suda o nužnosti kumulativnog postojanja dviju pretpostavki za određivanje predložene mjere osiguranja – postojanje tražbine i opasnosti da će se bez mjere osiguranja spriječiti ili otežati naplata tražbine. Ističe da je protivnik osiguranja društvo koje nema značajnije imovine osim nekretnina navedenih u prijedlogu za osiguranje. Djelatnost protivnik osiguranja je vezana za promet nekretnina, a što je vidljivo iz činjenice da stvarni vlasnici protivnika i povezanog društva imaju sjedište na istoj adresi u Zagrebu i da je jedini razlog osnivanja protivnika osiguranja bilo poslovanje nekretninom koja se nalazila u predlagateljevom zakupu koju je protivnik osiguranja prodao trećoj osobi, po shvaćanju predlagatelja osiguranja postoji opasnost da je upravo otuđenjem imovine protivnik onemogućio predlagatelja osiguranja u ostvarenju tražbine. Smatra nejasnim na koji će način protivnik osiguranja vršiti djelatnost za koju je osnovan bez nekretnine, a sredstva kojima je povećan temeljni kapital nisu dana društvu kao sredstva za rad pa ih član društva može odmah i iznijeti iz društva.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je u granicama razloga navedenih u žalbi čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku, („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 u daljnjem tekstu ZPP), u vezi s odredbom čl. 21. st. 1. OZ-a, i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

Pobijana odluka nije zahvaćena nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Odluku je moguće ispitati i sadrži

razloge o odlučnim činjenicama, ti razlozi nisu nejasni i proturječni, te ne postoji proturječnost između onog što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Neosnovano žalitelj činjenicu prodaje svojih nekretnina dovodi u vezu s postojanjem subjektivne opasnosti kao jedne od pretpostavki za određivanje privremene mjere za osiguranje novčane tražbine. Radi se o tome da takva opasnost mora biti posljedica određenog ponašanja protivnika osiguranja, a ne objektivna. Ako se protivnik osiguranja doista i bavi prometom nekretnina onda bi to u redovnom tijeku stvari moglo značiti da neke nekretnine kupuje i prodaje. Ako bi nekretnine prodavao isključivo iz razloga da onemogući predlagateljevo ostvarenje tražbine, onda bi se moglo radi o opasnosti u smislu odredbe čl. 344. st. 1. OZ-a. Osim toga predlagatelj je ustvrdio da protivnik više ne vrši svoju osnovnu djelatnost nakon što je prodao određene nekretnine navedene u prijedlogu i da postoji opravdana bojazan da će ta sredstva isplatiti osnivaču.

Te tvrdnje mogu biti i osnovane, ali je potrebno utvrditi odlučne činjenice i s tim u vezi predložiti dokaze radi utvrđenja tih činjenica. U prijedlogu za osiguranje predlagatelj je iznio tvrdnje da je protivnik osiguranja bio vlasnik nekretnina koje je prodao, ne navodeći kad je to učinio. Da je njegov osnivač strana pravna osoba te da zbog prodaje nekretnina protivnik osiguranja više nema namjeru obavljati djelatnost kao i da postoji opravdana bojazan da će novac na računu isplatiti svom osnivaču. Predložio je kao dokaz zemljišnoknjižne izvatke koje nije dostavio uz prijedlog.

Protivnik osiguranja osporio je navode prijedloga i dostavio potvrdu nadležnog tijela da nema neplaćenih obveza s osnove poreza te da je povećao svoj temeljni kapital za više do deset milijuna kuna.

U postupku osiguranja sud postupi na temelju podnesaka i drugih pismena, a održava ročište kad je to Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito. U konkretnoj situaciji pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da nije svrhovito održati ročište jer činjenični navodi i dokazi koje predlagatelj nije dostavio niti predložio ne upućuju na postojanje pretpostavke postojanja opasnosti da će bez predložene mjere protivnik osiguranja znatno otežati ili spriječiti tako što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Pravilno je sud odlučio i o troškovima postupka prema odredbi čl. 14. OZ-a i u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Sukladno čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 21. OZ-a riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 15. svibnja 2017.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

SUDAC
RAOUL DUBRAVEC, v.r.